

NOSILCI »PARTIZANSKEGA ZNAKA 1941« V ŠKOFJELOŠKI OBČINI

V jubilejnem 1975 letu bomo praznovali 30-letnico tistih majskih dni, ko je domovina ponovno svobodno zaživela. Pri tem bomo obnavljali spomine iz časov osvobodilne borbe. Uredništvo Loških razgledov se je odločilo, da za to spominsko leto pripravi prvi popis rojakov, ki so se že v letu 1941 vključili v narodnoosvobodilno borbo in so nosilci »Partizanskega znaka 1941«. Seznam obsega še živeče borce, ki so se rodili na območju sedanje občine in tiste, ki že več let živijo med nami, potem ko so se po vojni priselili od drugod. Popis je pripravljen na osnovi dokumentacije, ki je na voljo pri občinski organizaciji Zveze združenj borcev NOV in po dodatnih poizvedbah zbiralca gradiva, ki pa žal niso bile vselej uspešne. Zato popisovalec dopušča možnost, da je morda iz seznama kdo izpuščen ter prosi prizadete in njihove znance, da vse pomanjkljivosti sporočijo za dopolnitev objave v prihodnjem letniku Loških razgledov, ko bomo podatke o naših prvoborcih skušali dopolniti s podatki o vseh tistih rojakih, ki jih danes ni več med nami.

AMBROŽIČ Mirko se je rodil 9. 10. 1914 v Dražgošah. Leta 1930 je končal obrtno šolo lesne stroke v Radovljici. Nazadnje je bil vse do okupacije oziroma aretacije oskrbnik koč na Mošenjski planini. V NOB se je vključil v povezavi s prvim ilegalcem Oskarjem Pogačarjem, ki je že meseca maja 1941 deloval na Jelovici. Po ustanovitvi Cankarjevega bataljona je vzdrževal javko za bataljon. Po 4-mesečnem zaporu v Begunjah je ponovno organizirano deloval v povezavi z bataljonom oziroma z enotami na Jelovici. V maju 1942 je vstopil v Selško četo na Jelovici. V NOV je bil borec, četni, potem štabni kurir, vodja skupine VDV in obveščevalni oficir pri Oblastnem komiteju KPS za Gorenjsko. Novembra 1945 se je demobiliziral in bil potem gozdarski referent v Kmetijski zadrugi Češnjica in kasneje v LIP na Češnjici, kjer se je tudi upokojil in sedaj živi na Češnjici. Ima čin kapetana JLA v rezervi.

BERNIK Stane je doma iz Škofje Loke. Sedaj živi v Kranju.

BIČEK Franc izhaja s Praprotnega brda, kjer se je rodil 5. 3. 1918. Borec NOV je postal 26. 7. 1941. Pred tem je delal kot šofer. S Cankarjevim bataljonom, kjer je bil najprej vodnik in nato komandir čete, je sodeloval v bojih leta 1941 in 1942 ter se boril tudi v Dražgošah. Pozneje je zavzemal poveljniške položaje v Poključkem bataljonu, Gorenjskem odredu in bil ob koncu osvobodilne borbe komandant tankovskega odreda pri glavnem štabu NOV Slovenije. Po demobilizaciji je opravljal svoj poklic. Sedaj živi kot upokojenec v Škofji Loki.

Franc Biček

Vladimir Gerbec

ČENČIČ Rado se je 5. 3. 1921 rodil v Selcah. Po poklicu je bil grafičar. V osvobodilno borbo se je vključil v Ljubljani kot član skojevske grupe in bil v decembru 1941 tudi v okupatorskih zaporih. Aprila 1942 je vstopil v štajersko grupo odredov, kjer je bil borec mitraljezec. Še isto leto je postal mitraljezec v proletarskem bataljonu »Toneta Tomšiča« in nato komisar čete, pozneje pa komisar bataljona v Tomšičevi brigadi. Tako je septembra 1943 sodeloval v vseh borbah teh enot ter bil trikrat ranjen. V septembru 1943 je začel delati kot stavec v partizanski tiskarni »Triglav«. Naslednje leto je prevzel najprej vodstvo tiskarne »11-A«, nato pa je vodil partizansko tiskarno »Slovenija«. Po osvoboditvi je najprej eno leto deloval v Trstu kot direktor slovenske »Zadružne tiskarne«, bil nato v tiskarni »Ljudska pravica« v Ljubljani pomočnik direktorja, pri Združenju grafične industrije v Ljubljani, direktor Mariborske tiskarne, pomočnik tehničnega direktorja časopisnega in grafičnega podjetja »Delo« v Ljubljani, vodja priprave dela v tiskarni »Delo«. V letu 1973 je bil upokojen in živi v Ljubljani.

DEMŠAR Miha je doma iz Poljan, kjer se je rodil 1913. leta. Izučil se je za kolarja. V NOV je vstopil 25. 12. 1941 v Cankarjev bataljon ter se boril v Dražgošah. Po ustanovitvi Poljanskega bataljona je postal njegov kurir, od koder je šel v štab II. grupe odredov. Sodeloval je v borbah na Jelovici in na Gabrški gori julija 1942. Po demobilizaciji se je zaposlil v Železarni na Jesenicah. Sedaj živi v Lipcah pri Jesenicah kot invalidski upokojenec.

GALIČIČ Jože je doma v Hotovlji in živi v Medvodah.

GALIČIČ Viktor se je rodil 26. 2. 1923 v Hotovlji. Izučil se je za čevljarja. Dne 22. 12. 1941 je vstopil v Cankarjev bataljon in se tako udeležil tudi dražgoške bitke. Pozneje je kot kurir, kuhar, administrator in intendant delal v oblastnih in okrožnih komitejih KP in SKOJ ter v sanitetnem ekonomatu IX. korpusa. Po osvoboditvi je ostal do leta 1974 v JLA, nato pa deloval v političnih in oblastnih forumih v Ljubljani. Nazadnje je bil zaposlen v tovarni čevljev »Alpina« v Žireh. Sedaj je upokojen in živi v Stari vasi pri Žireh.

GERBEC Vladimir je bil rojen v Bitinjah pri Ilirski Bistrici leta 1917. Postal je tekstilni tehnik. V NOV je vstopil decembra 1941 v Grosupeljsko četo kot borec, pozneje pa je bil politkomisar 3. čete II. Štajerskega bataljona. Leta 1942 je bil ranjen v borbi na Pugledu in ujet. Po ozdravljenju ga je italijansko vojaško sodišče avgusta 1942 obsodilo na dosmrtno ječo, ki jo je prestajal v Castel-franco Alessandria. V maju 1944 se je priključil brigadi »Srečko Kosovel«, kjer je bil borec, desetar, politdelegat, bataljonski politkomisar in pomočnik politkomisarja brigade »Simon Gregorčič«. Tedaj je sodeloval med drugim v borbah v Baški grapi septembra 1944. Pozneje je sodeloval v II. diviziji KNOJ kot organ OZNA. Po osvoboditvi je bil do konca leta 1946 v Jugoslovanski ljudski armadi. Po izstopu iz nje je prevzel mesto direktorja predilnice in tkalnice v Mariboru, nato je delal na ministrstvu za industrijo v Ljubljani in bil pozneje direktor tekstilnih tovarn v Kranju, Škofji Loki, Mariboru, Litiji

Valentin Hren

France Kavčič

in nazadnje spet v Gorenjski predilnici v Škofji Loki, kjer je bil leta 1963 upokojen. Živi v Škofji Loki in rad sodeluje v raznih organizacijah.

HREN Valentin je doma iz Zadobja, kjer se je rodil 1917. Preživljal se je kot kmečki delavec. Z vstopom v Cankarjev bataljon 22. 12. 1941 je postal borec NOV in je takoj sodeloval v borbah na Pasji ravni in v Dražgošah. Pozneje je deloval kot kurir in postal komandir kurirjev postojanke G-7. Dodeljen je bil v zaščitno enoto oblastnega komiteja, kjer je bil komandir in komandant. Po osvoboditvi je ostal v JLA, kjer je zasedal poveljniške položaje do komandanta bataljona. Sedaj živi kot upokojenec JLA v Poljanah.

KALAN Maks se je rodil 1910 v Hotovljah. V NOB je vstopil decembra 1941. Po osvoboditvi je delal pri oblastnih forumih in v združenstvu. Sedaj živi kot upokojenec v Hotovljah.

KAVČIČ France se je rodil 1922 v Škofji Loki. Pred vojno je bil dijak tekstilne šole v Kranju. V NOV je vstopil 21. 12. 1941 v Cankarjev bataljon in je potem prišel v Loško četo. Kot borec se je udeležil borbe Cankarjevega bataljona v Poljanski dolini in v Dražgošah ter sodeloval v raznih akcijah in borbah Loške čete. Pozneje je bil poklican na delo v komiteje SKOJ od rajonskega, okrožnega, pokrajinskega do oblastnega komiteja za Gorenjsko, kjer je opravljal dolžnost sekretarja. Po osvoboditvi je najprej deloval pri OZNA ter v sekretariatih za notranje in zunanje zadeve. Nekaj let je delal kot sekretar ambasade SFRJ v Bukarešti. Od 1955 do 1958 leta je bil direktor tovarne klubukov »Šešir« v Škofji Loki, nato pa je delal pri Izvršnem svetu SRS in kot direktor podjetja Jugoinšpekt v Ljubljani. Sedaj je upokojen in živi v Škofji Loki. Ima čin podpolkovnika JLA v rezervi.

KAVČIČ Jože je doma iz Nove vasi pri Žireh, kjer se je rodil 1902. leta. Pred vojno je bil čevljarški pomočnik. V NOV je vstopil 18. 12. 1941. Sodeloval je predvsem kot obveščevalec in pozneje kot intendant pri okrožni gospodarski komisiji. Po vojni je bil komandir postaje milice, sedaj pa živi kot upokojenec v Stari vasi pri Žireh.

KAVČIČ Niko se je rodil 7. 12. 1915 v Škofji Loki. Po končani trgovski akademiji (1937) se je zaposlil v Kreditnem zavodu Ljubljana in delal v Ljubljani in Beogradu. V NOB se je vključil v Ljubljani, kjer je v letu 1941 organizirano deloval v OF. V NOV je vstopil marca 1942 v Dolomitih in se potem priključil škofjeloški četi. Do jeseni 1942 je bil borec v Loški in Poljanski četi, potem pa vodja okrožne tehnike za okrožje Kranj. Kmalu po ustanovitvi Varnostno-obveščevalne službe je postal načelnik okrožne komisije VOS za škofjeloško okrožje, potem pa je bil član pokrajinske komisije VOS za Gorenjsko. Po ustanovitvi Denarnega zavoda za Slovenijo je postal vodja Denarnega zavoda za Gorenjsko. Po osvoboditvi je delal 10 let v organih za notranje zadeve, potem pa 18 let v bančništvu vse do upokojitve, in sicer kot direktor Komunalne banke v Ljubljani, kot generalni direktor Centrale Narodne banke za Slovenijo, kot generalni direktor Splošne gospodarske banke, kot namestnik generalnega direktorja Jugobanke v Beogradu in nazadnje kot generalni direktor Ljubljanske banke. Od 1. januarja 1973 je upokojen in živi v Ljubljani. Ima čin podpolkovnika JLA v rezervi.

KAVČIČ Pavle se je rodil 1909 v Škofji Loki in je bil zaposlen kot uslužbenec. V NOV se je vključil kot borec Cankarjevega bataljona 19. 12. 1941 in se je boril v poljanski vstaji in dražgoški bitki, pozneje v Loški četi in z njo vodil številne borbe po loških hribih. V letu 1942 je prešel na politično delo v kranjskem okrožju KPS, bil nekaj časa namestnik politkomisarja v štabu Gorenjskega odreda, proti koncu vojne pa je deloval kot pooblaščenec OZNA za okrožje Kranj. Po osvoboditvi je do 1952. leta delal pri OZNA in UDV. Tega leta je postal direktor v podjetju Autocommerce v Ljubljani, kjer je bil leta 1968 upokojen. Sedaj živi v Ljubljani in ima čin majorja JLA v rezervi.

KOKALJ Alojz se je rodil 1903 v Hotovlji. Pred vojno je bil zaposlen kot cestar. V NOV je vstopil 22. 12. 1941 v Cankarjev bataljon. V njem je sodeloval v borbah v poljanski vstaji, v dražgoški bitki in v borbah na Jelovici. Po vojni je zopet nastopil delo cestarja, sedaj pa je že v pokoju, ki ga preživlja v Hotovlji.

KONSTANTIN Stane je rojen 1919. leta v Škofji Loki. Pred vojno je končal srednjo tehnično šolo in postal strojni tehnik. V osvobodilno gibanje se je vključil leta 1941, ko je organizirano deloval v OF v Stari Loki. V NOV je vstopil 13. 4. 1942, in sicer v Loško četo. Bil je borec, mitraljezec, kasneje pa intendant v četi in bataljonu. V letu 1943 prešel na politično delo in bil sekretar okrožnega komiteja SKOJ za kranjsko okrožje ter 4 mesece na Koroškem kot član pokrajinskega komiteja SKOJ za Koroško. Potem je bil do osvoboditve komisar radiotelegrafske šole pri IX. korpusu. Kot kapetan JLA in vojni študent je leta 1953 diplomiral na strojni fakulteti v Ljubljani in potem delal v vojni industriji v Sarajevu, Mostarju in na Reki. Leta 1963 je na lastno prošnjo odšel

Pavle Kavčič

Maks Krmelj

iz vojske s činom podpolkovnika JLA. Zadnja leta je delal v Ljubljanski banki, kjer se je leta 1974 upokojil.

KRMELJ Maks se je rodil 23. 2. 1910 v Hotovlji in bil tam napreden mali kmet. Že pred vojno je sodeloval z levičarsko usmerjenimi političnimi organizacijami, ki so delovale med kmečkim prebivalstvom. Po okupaciji se je sredi maja 1941 povezal s partijsko organizacijo na Gorenjskem ter že konec junija 1941 organiziral celico KP in v juliju odbor OF v Poljanah, nekaj pozneje pa še odbore OF v Gorenji vasi in v Žireh. Jeseni 1941 je bil imenovan za sekretarja rajona KPS Škofja Loka. Usmerjal je organiziranje odborov OF ter prvih diverzantskih in vojaških akcij v Poljanski in Selški dolini in v Škofji Loki. Bil je povezan s prvo partizansko skupino, ki je od julija 1941 delovala v Poljanski dolini in v decembru 1941 organiziral poljansko vstajo. V začetku decembra 1941 se je vključil v Poljansko četo in sodeloval v akcijah Cankarjevega bataljona na območju Poljanske doline in Škofje Loke. Od aprila 1942 je bil komisar Poljanskega bataljona, od oktobra 1942 pa sekretar pokrajinskega komiteja KPS za Gorenjsko. Bil je član Zbora odposlancev slovenskega naroda v Kočevju oktobra 1943 ter izvoljen za člana SNOS in AVNOJ. V oktobru 1944 je bil imenovan za vodjo oddelka za kmetijstvo pri predsedstvu SNOS. Po osvoboditvi je opravljal vrsto odgovornih političnih in vodilnih upravnih funkcij na področju kmetijskega in gozdarskega združništva (predsednik Republiške zveze kmetijskih zadrug Slovenije, Glavne združne zveze Slovenije in Zbornice za kmetijstvo in gozdarstvo Slovenije, član odbora Glavne združne zveze Jugoslavije, Sveta za kmetijstvo pri vladi LR Slovenije itd.). Bil je več mandatov član centralnega komiteja KPS, republiški in zvezni poslanec. Nazadnje je služboval kot direktor čebelarskega podjetja Agromel v Ljubljani, kjer živi sedaj kot upokojenec.

KUKIĆ Djuro živi kot upokojenec v Škofji Loki. Rojen je bil 1918 v Kordunskem Leskovcu (SR Hrvatska). V NOV je vstopil julija 1941. Ves čas je sodeloval v operativnih enotah kot borec in vodnik ter bil nazadnje komandir voda v 8. kordunaški udarni diviziji. Po osvoboditvi je bil uslužbenec sekretariata za notranje zadeve v Beogradu.

LUŠINA Janez je doma iz Dražgoš, kjer se je rodil leta 1924. Po poklicu je bil strojni ključavničar. Sodeloval je v dražgoški bitki in se pozneje boril v Selški četi, v Gorenjskem in Škofjeloškem odredu. Od borca je prek desetarja, komandirja voda in čete napredoval do komandanta bataljona. Po osvoboditvi je ostal v JLA do 1972, ko je bil kot polkovnik upokojen. Sedaj živi v Ljubljani in aktivno dela v conskem štabu splošnega ljudskega odpora za Gorenjsko.

MIHEVC Jakob je bil rojen 1912 v Sebršah. Živi na Selu pri Žireh.

NARDONI Julij se je rodil 1923 v Podobenem. Izučil se je za kovača. V NOV je vstopil 21. 12. 1941 kot borec Cankarjevega bataljona, pozneje pa Gorenjskega odreda in Poključkega bataljona. Sodeloval je v poljanski vstaji, v borbah na Bukovem vrhu in na Pasji ravni ter v dražgoški bitki. V Triglavskem pogorju je bil poleti 1942 zaradi izdajstva ujet. Po vojni je bil najprej nekaj časa v ljudski milici, nato pa se je vrnil k svojemu poklicu. Zaradi posledic vojne je bil invalidsko upokojen in sedaj živi v Škofji Loki.

OSREDKAR Viko je bil rojen v Gorenji vasi in prav tam živi.

PETERNELJ Anton se je rodil 1915 v Delnicah. Ker na domači kmetiji ni bilo dovolj sredstev za preživljanje, je več let služil za hlapca. V NOV je vstopil 22. 12. 1941 kot borec Cankarjevega bataljona. Sodeloval je v poljanski vstaji v decembru 1941. Pozneje je bil kot borec, komandir voda in namestnik komandirja čete v Poljanski četi, v kateri je sodeloval v borbah v Črnem vrhu, Lučinah in na Blegošu. Pozneje je prešel na politično delo kot sekretar okrožnih komitejev KPS Škofja Loka in Jesenice in kot član oblastnega komiteja za Gorenjsko. Obenem je deloval tudi v forumih OF in pri Delavski enotnosti. Po osvoboditvi je najprej delal kot organizacijski sekretar KP za okrožje Maribor. Kasneje se je posvetil vprašanju kmetijstva in zadrugišstva ter na tem področju deloval v kontrolni komisiji LRS in v ministrstvu za kmetijstvo Slovenije, sodeloval v raznih komitejih in komisijah s področja kmetijstva in zadrugišstva ter opravljal odgovorne funkcije v republiških in zveznih zadrugišnih zvezah. Bil je več mandatov občinski odbornik in republiški poslanec. Leta 1972 se je upokojil. Živi v Ljubljani, kjer še vedno aktivno dela v družbenih organizacijah.

RIHTARŠIČ Pavel je doma v Poljanah, kjer se je rodil 1913. Bil je delavec. V NOV je vstopil decembra 1941 v Cankarjev bataljon. Sodeloval je kot borec v bojih na Pasji ravni, v Dražgošah, na Mošenjski planini, v Vinharjih, Črnem vrhu, sicer pa sodeloval v napadih na nemške patrulje, vozila, vlake in uničeval važne prometne objekte. Pozneje je opravljal delo kurirja. Leta 1943 je bil ujet in odpeljan v taborišče Dachau, kjer je ostal do osvoboditve. Po krajšem služenju v Jugoslovanski ljudski armadi se je vrnil v Poljane, kjer

Ivo Šubic

Drago Vraničar

se je zaposlil pri kmetijski zadrugi. Zaradi posledic iz časa NOV in drugih poškodb je bil kmalu upokojen. Sedaj živi v Poljanah in se udeje v združenju borcev NOV.

ŠUBIC Ive se je rodil 1922 v Hotovlji pri Poljanah. Pred okupacijo je bil študent. V NOV je začel delovati v decembru 1941, ko je vstopil v Cankarjev bataljon. Z njim je sodeloval v poljski vstaji ter v bojih v Dražgošah in na Mošenjski planini. Pozneje je bil desetar v Tomšičevi brigadi do marca 1943. Nato je odšel v centralno tehniko KPS, kjer je delal kot ilustrator in vodja grafičnega oddelka. Po osvoboditvi je dokončal akademijo za likovno umetnost. Od leta 1950 je svobodni umetnik in se predvsem bavi s slikarstvom, grafiko in ilustracijo. Kot študent in kot svobodni umetnik je ostal ves čas zelo aktiven družbeni delavec v mladinski in partijski organizaciji, v strokovnih združenjih ter raznih samoupravnih organih v občini in republiki. Sedaj živi in dela v Škofji Loki oziroma Poljanah.

VERBIČ Jože je doma iz Loga pri Vrhniku, kjer se je rodil 1911. Sedaj živi v Žireh.

VRANIČAR Drago je doma iz Škofje Loke, kjer se je rodil leta 1913. Postal je puškarski mojster. V decembru 1941 se je priključil Cankarjevemu bataljonu, pozneje pa je bil borec Loške čete, Gorenjskega odreda in Škofjeloškega odreda. S temi enotami je sodeloval v borbah v Poljski dolini, v Dražgošah, na Osovniku, Gabrški gori in drugod. Vmes je bil vodja puškarske delavnice A 13. Po osvoboditvi je opravljal več važnih političnih, oblastnih in gospodarskih funkcij: predsednik občine, sekretar občinskega komiteja KP, direktor puškarne v Ljubljani in Kranju in strojnega podjetja v Škofji Loki. Pred upokojitvijo leta 1960 je bil obratovodja LTH. Kot upokojenec živi v Škofji Loki.

ZAGORC Ignac živi v Škofji Loki, doma pa je iz Javorovice, kjer se je rodil 1917. leta.

ŽAKELJ Milan se je rodil leta 1921 v Stari vasi pri Žireh. Pred vstopom v NOV je bil mehanik. Sodelovati v NOV je začel z vstopom v Cankarjev bataljon decembra 1941. Sodeloval je v vseh bojih Cankarjevega bataljona in akcijah Poljske čete. Pozneje je prešel na politično delo in opravljal funkcije sekretarja rajonskega komiteja KPS za Poljsko dolino, sekretarja okrožnega komiteja KPS za škofjeloško okrožje ter pooblaščenca OZNA za to okrožje. Po osvoboditvi je 10 let opravljal razne funkcije v UDV Slovenije, bil nato sekretar občinskega komiteja ZKS Škofja Loka, podpredsednik okrajnega odbora ZB NOV Kranj in nazadnje direktor Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Kranj. Sedaj živi kot upokojenec v Škofji Loki in je še vedno aktiven družbeni delavec na raznih področjih.

Résumé

LES DÉCORÉS DE »PARTIZANSKI ZNAK 1941« DE LA COMMUNE DE ŠKOFJA LOKA

L'article nous propose une première revue des combattants de la guerre de la libération nationale vivants, engagés déjà en 1941 et porteurs de la décoration la plus importante des combattants yougoslaves, tous originaires de Škofja Loka ou y habitant quoique originaires d'autres communes. Actuellement, on a enregistré 30 anciens combattants et on a l'intention d'élargir et de compléter cette première revue par ceux qui sont morts dans la guerre de la libération nationale entre 1941 et 1945 ou ceux qui sont morts après la guerre.